

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Meghívó.

A függetlenségi és 48-as pártnak Baranyavármegyében és városunkban való szervezése tárgyában vasárnap, október hó 11-én megtartandó nagygyűlés alkalmából az országos függetlenségi és 48-as párt vezérferfiái közül **Ugron Gábor** és **Helfy Ignác** körünkbe érkeznek s ugyancsak vasárnap tartja meg városunk eddigi orsz. képviselője, **Erreth János beszámoló-ját** s ekkor történik meg **ujrajelölése Pécs szab. kir. város orsz. képviselőjévé.**

Mindezek a nagyfontosságú politikai események szükségessé teszik, hogy **Pécs szab. kir. város függetlenségi és 48-as érzelmi polgárai a teendők megbeszélése végett összejöjjenek**, a miért is felkérem igen tisztelt elvtársaimat, hogy **szombaton, október hó 10-én, esti 8 órakor a Hattyu-teremben** e célból megtartandó

pártértekezletre

minél nagyobb számban megjeleni sziveskedjenek.

Pécsett, 1896. évi október hó 8-án.

Simonfay János
pártelnök.

Kormánypárti riadó.

Pécs, 1896. október hó 7.

Megindul hát a választási küzdelem városunkban, napok óta lengnek már a volt képviselőt, **Erreth Jánost** éltető zászlók s megjelentek a tekintélyes polgárok serege által aláírt felhívások, amelyek az ő ujjajelölésére hívják fel a szavazókat.

Kibontotta az ellenpárt is zászlaját s arra a helybeli kormánypárti ujság már fel is irta jelöltjének: **Aidinger János** polgármesternek a nevét s hiszszük, hogy a kormánypártnak szombatra összehívott értekezlete a „Pécsi Napló“ eme jelölésére ráadja a szankciót.

Távol álljon tőlünk az alkotmányos küzdelem kárhóztatása, sőt ellenkezőleg örvendetesnek tartjuk, ha a polgárok politikai meggyőződésük szerint sorakozva gyakorolják legszentebb polgári jogukat, de határozottan kárhóztatunk kell azt, ha a polgárok meggyőződésére hamis jelszavak hangoztatásával akarnak hatni.

Ha a kormánypárt hívei nem állnak **Erreth zászlaja** alá azért, mert ő nem követi a kormányt tüskön-bokron keresztül; azt rossz néven nem vehetjük, de a kormánypárti ujságnak azt a tegnapi kijelentését, hogy a kormánypárt „szívesen maradna együtt **Erreth János zászlója** alatt, ha arra a szabadelvűség volna

fölírva“, határozottan olyan fogásnak kell minősítenünk, amely egyenesen a választók megtévesztésére lett feltalálva.

Hát a szabadelvűség mióta képezi a kormánypárt monopoliumát? Hiszen **Erreth János** már 1892-ki programbeszédében a teljes lelkiismereti és vallásszabadság, a vallásfelekezetek közti egyenjogúság és viszonyosság hívének vallotta magát, amikor a „szabadelvűséghez“ címzett kormánypárt még folyton leszavazta az ellenzéknek e tárgyban tett indítványait; amikor pedig a kormány kénytelen lett rálépni az eddig került szabadelvű egyházpolitika útjára, **Erreth Jánost** ott láttuk abban a táborban, amely a szabadelvű javaslatokat támogatta s szavazatával azokat törvényerőre emelni segített.

Hát mi van írva az ilyen jelölt zászlójára, ha nem a szabadelvűség?

Az pedig **Erreth Jánosnak** csak nem róható fel bűnül, hogy a kormánypárt szabadelvűsége kimerült az egyházpolitikában s minden egyéb téren esküdt ellensége maradt a valódi szabadelvűségnek; szívesen megszavazta volna ő a polgári és politikai jogok bármily kiterjesztését, amit a szabadelvűség bizonyára megkövetelne annyira, mint a polgári házasságot, de hát

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

42.592 szerző.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A legutolsó országos népszámlálás alkalmával annyi szinpadai szerzőt számláltak össze Magyarországon, a mennyit e sorok élére biggyesztettem. Egy fia-szerzővel sem kevesebbet. De minthogy a legutolsó népszámlálás óta már hat esztendő telt el, feltehető, hogy ez a szép szám még megszapordott s ez idő szerint annyi dráma, szinmű, vigjáték és bohózatiró van az édes magyar hazában, mint talán a világon sehol másutt.

A számukat, persze — a legközelebbi népszámlálásig legalább — nem lehet egész precizitással megmondani, mert a magyar szinpadai szerzők legtöbbje — titkos!

Beszéljünk tehát egyelőre a nem titkosokról.

És itt aztán önkénytelenül elmegy az embernek a kedve az élcelődéstől: az eredeti vigjátékok és bohózatok nagyon — komolyan hangolják az embert.

A napokban egy színházi emberrel beszéltem, aki ott mozog a deszkákon s szép egy pár tucat mindenféle rendű és rangú darabon végigházasodott, végigfelsült, vagy

végigepizódoskodott, a mai eredeti szinpadai irodalomról lévén szó, azt mondta:

— Azt kell hinnem, hogy a magyar embernek nincs a vérében a darabírás. Nem született rá!

— Az én szinészem talán találgatásosan sötéten nézi a dolgot, de egy kétségtelen, hogy az utóbbi esztendő szinpadai termésé közt akárhány olyan darab volt, a mely akaratlanul is a fentebbi sötétvértü konkluzióra juttatja az embert.

Az Akadémia és egyéb szinpadai pályázatok babérai valóságos élcelődés tárgyai lettek nálunk, sajnos, a — pályanyertes darabok miatt s akárhányszor lehet hallani az írói körökben ilyen dialogust:

— Nem pályázol az idén a Teleky-dijra?

— Isten ments! Még meg talán nyerni! Milyen blamázs!

Kritikus-körökben pedig így élcelődnek egyes premiére-k előtt:

— Nem hallott valamit X darabjáról?

— Nem, de már előre is bizonyos, hogy egy kis elnézésre szorul, hiszen — pályadíjat nyert!

Kétségtelen, hogy a magyar írónak az irodalomnak semmiféle ágában sincs olyan nehéz helyzete, mint a szinpadon. A lírikus poétáink semmivel sem irnak rosszabb verseket, mint az idegenek, akik rosszabb irnak,

a novellistáink is csak lépést tartanak valahogy ha nem is **Turgenjevvel** és **Guy de Maupassant-al**, de a külföldi irodalomnak **Herceg Ferenceivel**, de a magyar szinpadai szerzőknek . . .

Ezeknek csakugyan nehéz helyzetük van! Mert tessék versenyt futni **Sardou-val**, **Augier-el**, **Pailleronnal**, **Lemaitre-el**, **Bissonnal!**

Mert a magyar szerzőknek igenis esek a versenytársai! Szinpadjainkon eseknek az uraknak vannak ott a darabjaik és színhásba járó közönségünk eseknek a szinpadai mestereknek az alkotásaihoz van hosszásoktatva. Természetes tehát, hogy ugyanast a kritikai mértéket alkalmazzák **Prém József** urra, mint **Dumas Sándor** urra!

És legelső sorban ez a baja az eredeti szinpadai irodalomnak!

Jó magyar darab azért nincs manapság, mert a legjobb is jóval gyöngébb a közepes francia darabnál s a kritika meg a közönség egyenlő mértékkel mér mind a kettőnek.

Az „egyenlő mérték“ pedig itt a legnagyobb igazságtalanság.

A magyar szinpadai irodalom gyöngye, fejlődésben lévő csemetége nemcsak hogy a kritikai vihart ki nem állja, de a szerető kertésznek minden gyöngédségére rássorul, aki vigyáz, hogy a gyöngye csemetékének valahogy az eleven husába ne vágjon.

ebben a tekintetben a kormánypárt megfeledezett a „szabadelvű” cégről s a legjobb úton haladt, hogy hazánkat valószínűs rendőrállammá alakítsa át.

Nem az készleteti tehát a pécsi kormánypártot Aidinger felléptetésére, mintha Erreth zászlaját nem találná elég szabadelvűnek, hanem mert most bizik diadalában, amelyet öt év lefolyása alatt kellőképp előkészítettnek vél.

Bizik először is az államhivatalnokok muszáj-szavazatában, de bizik jelöltjének komoly elhatározásában is, a mire a multkor még nem számíthattak oly bizonyossággal, hisz akkor csak az utolsó pillanatban, mentő szalmaszálként kapkodtak hozzá, de ő akkor „még nem találta elérkezettnek az időt arra, hogy engedjen a megtisztelő bizalomnak” s biztos bukásával „a város békéjét és nyugalomát megzavarni nem akarta.”

Azóta csaknem öt év pergett le, a talaj kellőképp elő lett készítve, a polgármesteri nyugdíjigénybe beszámítható szolgálati idő — a millennáris esztendő 3-szorosan számítva — nyolc évvel megsaporodott: most már érdemes lesz elvonulni a nyugalomba — a képviselőházba.

A „Pécsi Napló” mai vezércikkében egész határozottsággal kijelenti, hogy Aidinger — akár választják meg képviselőnek, akár nem — polgármestere semmiképpen sem lesz továbbra is Pécs városának.

Ezt a kijelentést semmiképpen sincs okunk kétségbe vonni, sőt egyenesen Aidinger elhatározásának hivatalos kihirdetése gyanánt fogadjuk, hisz Aidinger igazgatósági tagja annak a részvénytársaságnak, amely a „Pécsi Napló” tulajdonosa.

De ha már Aidingernek végleg elhatározott szándéka a polgármesterségtől minden körülmények közt visszavonulni, úgy sokkal egyenesebb eljárásnak tartottuk volna, hogy a képviselőválasztás előtt mondjon le a polgár-

Szegény hazai szerzők! Nektek nem igen van alkalmatok a kritikus-kertész urak részéről ezt a gyöngédséget tapasztalni!

Ezek az urak az ő kritikát későkkel az eleven husba vágnak bele s egy-egy szerzővel, aki egy gyöngé darabocskával mert előállni, úgy bántanak el, mintha legalább is — hazaárulást követett volna el.

Mikor egyes eredeti premiére-k után sorra szedem az újságok kritikáit, akárhány van közte olyan, a mely hangjára nézve olyan, hogy a hathasábos tárcás-kritikáját bátran elbe a pár szóba szoríthatta volna össze a kritikus ur:

— Hah, nyomorult gazember, darabot mertél írni? Nesze!

*

Egy kis elnézés kell a hazai szinpaditermelésnek. Ugyanaz az elnézés, a melylyel kint a turfon a két éves csikóra nem raknak annyi terhet, mint derby-nyertes crack-ra. Egy szinpadit szerző pedig csak érdemel olyan bánásmódot, mint egy — csikó!

*

És kell az elnézésen kívül még valami; — tér!

Egy ilyen új tere az eredeti szinpadiszerzőknek a budapesti Víg-színház. A napokban alkalmam volt ennek a színháznak a

mesterségről s úgy lépjen fel képviselőjelöltnek, és nem megfordítva.

Államokban, ahol az alkotmányosság nem üres frázis, törvény intézkedik róla, hogy köztisztviselő nem léphet fel képviselőjelöltül abban a kerületben, a melyre hatósági köre kiterjed; a hol pedig erre törvény nincs, de megvan — hogy mást ne mondjunk — a gavalléros politikai tapintat, ott a tényleges tisztviselő előbb leteszi közhatósági jellegét, mielőtt kerületének mandátumáért pályáznék, mint ezt a budapesti polgármester esete is bizonyítja; de nálunk a polgármesteri székben várják be a választás eredményét, bizonyára nem azért, hogy erre az eredményre abból a székből befolyást gyakoroljanak; hiszen ezt a befolyást ugyis nagyon meggyengíti az a biztos tudat, hogy a polgármesteri szék — bármilyen legyen is a választás eredménye — bizonyosan megőrül.

Ez nekünk is nagy megnyugtatósságra szolgál, mert ha a „Pécsi Napló” kijelentése szerint a kormánypárti táborban sokan vannak, akik azért nem akarnak Aidingerre szavazni, hogy továbbra is polgármester maradjon, vannak viszont a mi táborunkban is sokan, a kik meg Aidingerre szavaztak volna csak azért, hogy távozzék a polgármesteri székből.

A „Pécsi Napló”-ban bejelentett lemondás bizonyos volta legalább mindkét oldalon megszünteti az aggályokat s így kvittek leszünk.

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 8.

A Váry bárók nagy urak voltak.

Az öreg Váry István, gondatlanul sértálgatott, egy illatos szivarkát szíva, ódon kastélya egyik idő viselte nagy termében — az öreg elegáns alak, kifogástalanul van öltözve, igazi arisztokrata, egy régi gazdag család utolsóöltötti sarja — egy fia van, az huszárhadnagy és ez van hivatva a családfát tovább fentartani.

Halkan felnyilik az ajtó és azon egy

dramaturgiával, Szécsi Ferenc író-társammal, erről a tárgyról beszélni. Így szólt:

— Ide azokkal az eredeti darabokkal!

A Víg-színház az eredeti magyar szinpadit irodalomnak istápolója akar lenni, s ahol egy tehetség mutatkozik: szívesen felkarolja. A Víg-színház programjának első pontja az, hogy magyar Víg-színház akar lenni! Most már csak a hazai szerzőktől függ, hogy azzá legyen.

S hogy a Víg-színház hű ehhez a programjához, azt megmutatta mindjárt az első lépésével, mikor kétezer korona pályázatot irt ki eredeti vigjátékokra. Ez a pályázat öt eredeti magyar darabot eredményezett, mely egymásután mind sorra kerül.

Eppen most készül a színház e darabok egyikére, Follinus Aurélnak „Az öreg” című vigjátékára.

Az első eredeti darab, melynek a Víg-színház készséggel nyitotta meg a kapuját, „Béni bácsi” műsoron van s a menyire én ismerem a Víg-színház dramaturgiájának az asztala körül uralkodó elveket, senki sem óhajta jobban, hogy a Víg-színház repertoire-ján minél több legyen az eredeti darab, mint maga a Víg-színház.

Fel, 42.592 szinpadit szerzője Magyarországnak és irjatok!

M á r k u s J ó z s e f.

szép magas fiatal huszárhadnagy lép be, az öreg Várynak teljes hasonmása, fiatalabb kiadásban — ifju szászvári Váry István báró.

— Szervusz Pista!

— Kisztihand édes papa!

— Gyerek, neked pénz kell, mert más-kor ugyse szoktál haza látogatni? Nos?

— Kisztihand édes papa, először le-tülök; azután tárgyalunk.

A két Váry egymás mellé ült két ka-rosszékre

— Papa, én agyonlövöm magam!

— Az eszme jó! — feleli az öreg.

— Kisztihand — 300 forintot vesztetem el tegnap egy kis szolid krajcáros ferblin, természetesen 300 forintom nem volt, a dolog amugy hozomra ment, este lejár a 24 óra, és akkor, mon cher papa — én megtérek dicső elődeimhez és fucsacs a Váry utódoknak, mi már nem leszünk nagynevű ösök — feltéve természetesen, ha nem ad 300 forintot.

Az öreg nevetni kezdett. Hallod te Pista, különös véletlenek vannak ebben a nagy-nagy polgári szagú világban, tegnap kaptam visszavonhatatlanul az utolsó 300 forintot kölcsön a kastélyra — te tegnap ugyanannyit veszítasz ferblin, ha én ezt neked oda adom, se neked nincs, se nekem nincs, és én egy utolsó muri nélkül utazhatom a más-világra.

A fiu megdöbbenve nézett az apjára — hát az ősi birtokok papa? — hát a kastély?

„A nagybirű dédapánkuak

Hires zászlói valának

De a késő unokákra

Nem maradt más

Csak a szára.”

dudolta az öreg ezt a régi nótát. — Az ősi birtokok gyerek — azt elverte a nagyapád, meg annak apja, a kastélyt pedig elverted te, meg az apád.

— Kisztihand papa, hát így nincs sem-mink?

— De mégis van valamink.

— Mi?

Az ősi sirbolt, arra még nem tábláz-tattam rá semmit, először mert ugyse adnak rá sokat, másodsor meg reményelem, hogy nem akarsz tán holmi polgár emberekkel együtt feküdni, haláloz után?

— A papának néha igaza is van, feleli rá flegmatikusan a fiu, de hát mit te-gyünk?

— No az nagyon egyszerű, — te le-mondasz a hadnagyi rangodról, mert abból a fizetésből ugy se bírsz megélni, mint hu-szárhadnagy, azután elmész Píripócsra finánc-nak.

— A papa néha rossz viccek gyártásá-val is foglalkozik?

— Én pedig elmegyek Muki komámhoz az alispánhoz és kérek tőle egy napidijas állást a megyénél.

— Papa, az eszmék nem épen rosszak, de kisztihand, én nem kérek belőle, a ki megszokta a champagnert, az nem könnyen iszsa a kutvizet — papa én agyon lövöm magam.

Az öreg báró gyönyörrel legeltette sze-meit szép fián. Gyerek, én megvigasztalód-tam, a vér nem válik vízzé, te méltó vagy a Váry névre, ne félj, én sem megyek napi-dijnoknak a megyéhez.

— És a kártya adósság, és a többi adósság?

— A kártya adósságot azt kifizetjük, mert azt még egy Váry sem hagyta kifizet-lenül — másmilyen adósság — olyat még egy Váry sem fizetett ki, — mi sem fizet-jük ki.

— Illetve prolongálunk a feltámadásig, mert én nem szeretek senkinek sem adós maradni — fejezi be a fiu.

Az öreg jó izűt nevetett fia ötletén, azután időtöltésből leültek kártyázni, a fiu

elnyerte az apja utolsó 300 frtját. „No papa, legalább nem mondhatja, hogy az utolsót nekem ajándékozta.“ Azután elküldte a pénzt és kifizette a kártyaadósságot.

A vacsoránál szintén együtt voltak, az öreg bárónak csak arra voltak kétélyei, hogy mit fog szólni a világ? A fiu erre sugott valamit az apjának, amin mindketten jót nevettek, azután jó éjszakát mondtak egymásnak és mind a ketten más és más szobába nyugodni tértek.

Másnap a következő feltűnést keltő hír jelent meg a lapokban.

Az utolsó Váry bárók: Ma éjjel két ólomgolyó, két nemes szellemtől fosztotta meg társadalmunkat. Ifj. szászvári Váry István ma éjjel, apja kastélyában szerelmi bánatában agyon lötte magát, — édes apja az öreg Váry báró, ki a fia mellett lévő szobában aludt, a lövésre ugylátszik felébredt, bement fia szobájába és azt átlőtt szívevel halva találta ágyában, elkeseredésében, a másik szobában szintén agyonlötötte magát. A fiu mellett egy hölgy arcképet találtak, a melyre ez volt írva: „Melanie nélkül nem élhetek, — ne felejsd Pistád.“ hogy ki a szép szőke hölgy, annak titkát, úgy látszik, magával vitte a boldogtalan.

Az apa egy rövidke nyitott levelet hagyott az asztalon.

— Fiam e pillanatban öngyilkosságot követett el, ő volt az utolsó Váry, nem bírom tul élni, jövök utánad édes fiam . . .

A Váry bárók mégis nagy urak voltak.

Lala.

Napirend 1896. október 9-én.

Naptár: péntek, október 9. — Róm. kath.: Dénes. — Prot.: Dénes. — Görög-kel. (szep. 27.) Kalliszirát. — Zsidó: March. 2. — Nap két 5 óra 56 perckor; nyugszik 5 óra 5 perckor. — Hold két délelőtt 9 óra 33 perckor; nyugszik délután 5 óra 52 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnymomás 752. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz, meleg idő és később borulás várható.

Színház: „Pry Pál“, vigjáték.

— (A választások ideje.) Mint a hivatalos lap tegnapi száma közli, az új országgyűlést 6 felsége f. évi november hó 23-ára hívta össze, mihez képest a belügy miniszter körrendeletben akként intézkedett hogy a választások október 28-tól november 6-ig terjedő időközben ejtessenek meg. Pécs városa és Baranyamegye — mint értesülünk — mindjárt az első napon, október 28-án választ.

— (Kossuth-émlék Sepsén.) Megyénk Sepse községe — mint levelezőnk írja — tegnap lélekemelő hazafias ünnepélynek volt részese. Ekkor leplezték le ugyanis a község-áldozatkész lakossága által a Kossuth Lajos emlékének emelt oszlopot. Az ünnepet kora reggel tarackdurrogás hirdette s aztán az előjáróság és képviselőtestület vezetése alatt a község bejárta a község összes utcáit s azokat a millennium emlékére hazafias nevekkel nevezte el. Majd ünnepies istentisztelet volt a református templomban, melynek végeztével következett az emlékoszlop alapkövének ünnepélyes letétele; d. u. népmulatság fejezte be a megörökítésre méltó szép napot. A községben a Kossuth-émlék felállítását egy gyűlésen Sebestyén Ádám körjegyző indítványozta s a községi képviselőtestület indítványát egyhangulag elfogadván, az emlék ügyét egy öttagú bizottság lelkes felkarolására már mult hó 20 dikára

testté vált. Az emléket Boldizsár Lajos ev. ref. lelkész avatta fel nagyhatásu beszéddel, mely után Deák Sándor földmives beazélt, Földváry Sándor, a polgári Olvasó-egylet alelnöke szavalt, ifj. Balogh József községi bíró pedig beszédet tartott. Az ünnep kezdetén és közben a Dalárda adott elő hazafias dalokat, majd a Fábian-féle vendéglőben bankett volt. Az emlékoszlopban egy márványtáblán a következő felírás olvasható: „Kossuth Lajos emlékezetére Magyarországezred-éves fennállásának évében emelte Sepse áldozatkész községe 1896.“ A felirat felett pedig Kossuth Lajos 48 diki arcképe látható domboru öntött kőből, melyet Antal Gyula dr., a kerület volt országgyűlési képviselője ajándékozott

— (Egy havi rend.) A ma megtartott városi közigazgatási bizottsági ülésben fölolvastott polgármesteri jelentés szerint a lefolyt szeptember hóban a közigazgatási iktatóba beérkezett 1590 ügydarab, melyből 1542 intéztetett el; a rendőrkapitánysági külön iktatóba beérkezett 1668 ügydarab, a miből 1620 nyert elintézést. Büntügy volt 1, vétség 8, igazolvány kiadatott 18, iparigazolvány 24, cselédkönyv 18, tartóztatva volt 40 egyén, kötött utlevéllel a város területéről kiutasított 16, kísérettel 1, a vendéglőkben és szállodákban 1240 idegen szállott meg. A központban működő községi bíróságnál beadott 447 panasz, végrehajtás volt 63; a bányatelepi községi bíróságnál beadott 49 panasz, végrehajtás volt 5. A hó folyamán megtartott két utóállításon 4 idegen illetőségű hadköteles állított a mérték alá. Utadoban 1648 frt 91 kr. folyt be, tehát 438 frt 90 krral kevesebb, mint az előző hóban.

— (Olay Lajos Szigetvárott.)

Szigetvári levelezőnk írja: A szigetvári választókerület függetlenségi érzelmű polgárai a szerdára hirdetett pártértekezletre nem remélt óriási számban jelentek meg, melyen Barla a párt elnöke hivatkozott Kossuth Ferenc levelére s sajnálattal adja az abban foglaltakat az értekezlet tudtára, mit ez a legnagyobb sajnálata kifejezése mellett vessz tudomásul. Barla pártelnök Olay Lajost ajánlja ezek után a jelöltségre, mint Kossuth Ferenc után. szerinte a legalkalmasabbat, kit maga Kossuth is melegen ajánl mint hű barátját és a 48-as függetlenségi eszméknek rendíthetetlen bajnokát. Az értekezlet lelkesülve kiáltja ki Olayt egyhangulag jelöltté és egy 60 tagból álló diszküldöttség adja est lakásán tudtára és egyuttal megkérték, fáradság le az értekezletre, hogy azon személyesen részt vegyen. Olay Lajos igazán szívből szóló meleg szavakban köszöni meg a belé helyezett bizalmat annál is inkább, mert maga is belátja, hogy nagy elhatározása és a kerületnek, elvesztvén első jelöltjét, Kossuth Ferencet, őt tisztelte meg e határtalan bizalommal. Programbeszédet most nem mond, mert alkalmasabb idő lesz arra, midőn Kossuth Ferenc e hó 21-én kerületünkbe érkezik. Szívreható és lelkes beszédében újra köszönetét fejezi ki az őt ért tiszteletért és hogy a tiszta 48-as függetlenségi eszmék minél nagyobb mérvben terjedjenek, megrendeli saját költségén a választókerület összes

községeinek az ujólag megjelent „Kossuth Hirlap“-ját. A jelenlévők beszédét hosszasan és mondhatni hazafias hévvel éljenezték meg. Az értekezlet legnagyobb meglepődéssel és lelkesedéssel ért véget.

— (Kinevezések.) Huszár Sándor dr., pécsi ítélőtáblai tanácsjegyző albiró a nagykanizsai törv. yszékhaz biróvá, továbbá Áldor Ödön soproni törvényszéki jegyző a szegzárdi törvényszékhaz és Scheurer Károly kaposvári törvényszéki jegyző a lengyeltóti járásbirósághoz albirákká kinevezettek.

— (Közsadók Pécsen.) A lefolyt szeptember hóban egyenes állami adók címén 12.385 frt 08 kr. folyt be a város területén, míg az előző hóban 11.608 frt 27 kr., tehát 676 frt 81 krral több. Az év elejétől szeptember végeig összesen 12.595 frt 34 krral több folyt be, mint a mult év hason időszakában.

— (A jogász-segélyző egylet) ma tartotta alakuló közgyűlést, melyen a prodirektor megbízásából Dr. Mutschener Viktor jogtanár elnökölt. A közgyűlés egyhangulag megválasztotta a tisztikart és pedig elnök lett Égi Kálmán, alelnök: Tichy Ferenc, főjegyző: Hinka Miklós, I. aljegyző: Fabritzky Sándor, II. aljegyző: Fischer Béla, pénztárnok: Rihmer Aladár, ellenőr: Schvell Lajos, könyvtárnok: Lieber Ferenc. Közfelkiáltással választmányi tagok lettek: Ujváry Géza, Stern Armin, Nagy Jenő, Elischer Tihamér. Dr. Mutschenbacher ezek után szép szavakban emlékezik meg ez egylet céljáról, mely nemcsak az anyagiakban szűkölködő jogászok segélyezése, hanem táncestélyek és műkedvelő előadások rendezése által hivatva van eszközt keresni az anyagiak beszerzésére; ily alkalmakkor a jogászok a község elé lépnek és reményli, hogy e működés olyan lesz, hogy Pécs város községe, miként eddig, ezentul is büszkén fog tekinthetni jogászáira. A közbizalom olyan megnyilatkozása, mint a mai, csak buzditólag hathat a kapott mandátum lelkiismeretes betöltésére, ő tehát csak erőt, egészséget, kitartást és Isten áldását kéri. Az éljenzéssel fogadott beszéd után a gyűlés feloszlott. Az egylet alaptörvénye már közel van 10.000 forinthez, melyből évente 400—500 forintot adnak ki segélyezésekre. Azonkívül a mai közgyűlésen egy könyvtár alapítása is elhatározott, hogy ne kelljen szegény sorsu hallgatónak a drága jogi könyvek beszerzésére fordítani az egylettől kapott anyagi segélyt. Az ily működés dicsérei önmagát.

— (Plébános-kinevezés.) A vásárosdombói plébániára herceg Esterházy, mint kegyur, az eddig ott működő vikarius Kósmárky Józsefet nevezte ki, aki a plébánosi esküt ma tette le a püspök helynök kezébe.

— (A megyei virilisták.) A megyei legtöbb adót fizető megyebizottsági tagok névjegyzékének végleges megállapítása tárgyában ma délelőtt 10 órakor bizottsági ülés volt a vármegyeházán. A bizottság a névsort tárgyalás alá vevén, azt elfogadta és végleg megállapítottnak jelentette ki. A végleg megállapított névsor szerint Baranyamegye legtöbb adófizetőinek száma 262, kik között

Zsolnay Vilmos, a ki 9938 frt 82 kr adót (kétszeresen számítva) fizet, az utolsó pedig Neumann Ignác 530 frt 05 kr. adóval. A névsor szerint 3000 től 2000 frtig fizetnek adót Schwarz Frigyes dr., Löwy Lipót dr., csepregi Schapringer Gusztáv, Engel Mihály, Reinfeld Imre, Schönherr Mihály, Schwabach Zsigmond, jánosi Engel József, és Jankovich Hugó; 2000 frttól 1500 frtig Hölbling Miksa dr., Stern Károly, Sipóc István, Hirschfeld Sámuel, Ullmann Károly és Ratkovics Ferencz; 1500 frttól 1000 frtig Piacsek Gyula, ifj. Scholtz Antal, Deutsch Ádám, Stein Lajos dr., Erreth Lajos dr., ifj. Némethy József, Szautter Gusztáv, id. Erreth János, Kindl Ferenc, Hoffmann Lajos, Eizer János, ifj. Engel Adolf és Scholtz Gyula; 1000 frttól 700 frtig Krausz Simon, Auber Gyula, Fekete Mihály, Klein Jakab, Pasitzky Ede dr., Höfler János, Oblath Adolf, Krausz Béni, Fürst Győző dr., Szuly János, Maletter Rezső, Skála Venczel, Wertheimer Jakab, Weidinger Ferenc, Bora Emil dr., Mihálovics György, ifj. monostori Erreth János és Kucsenich Henrik dr.; 700 frttól 600 frtig Tauszig Zsigmond, Muttnyánszky Béla, Mestrics Imre, Pápa József, Ludwig Ferenc dr., Zelms György, Johann Béla dr., Horváth Antal, Mendl Lajos dr., Egry József, Trixler Alajos, Vasváry György, és Orf Gáspár. Végül 600 frton alul Nagy-Gadó József, Engeszer Miklós, Kaufer Jenő dr., Angster József, Papp József, Tichy Ödön,

Spitzer Jakab, Rothmüller Károly, Simon János és Neumann Ignác.

— **(Szorongatott helyzet.)** A falusi gazdák helyzete egyáltalán kedvezőtlen, az idén pedig a minduntalan ismétlődő elemi csapások következtében szinte elviselhetetlenné vált. A gabonából s egyéb terményekből alig pénzkelhetnek; ehhez járult az állatbetegségek járványos föllépése, mely az állatvásárokat jelentőkenyen lerontotta. Számos község került zár alá s így az eladásra szánt állatállományát nem hajthatta a vásárra. — Az adót szoritják, fizetni kellene, de nincs miből. Volna ugyan minden gazdának eladó szarvasmarhája, sertése, de az állatbetegségek miatt zárlat alatt lévén a község, nem értékesítheti jószágát. A szolgabírói hivatalokban tömegesen jelennek meg a felek, és sürgetik a zárlat föloldását. A hosszas eljárás mellett megtörténik, hogy az állatbetegség megszűnése után hetek mulnak el, míg végre a zárlat megszüntetését a község tudomásul veszi. A falusi nép el van keseredve, az egyetlen a szarvasmarha s a sertés, a miből még egy kis pénzt teremthetne s ez is annyi akadálylyal jár.

— **(Tanügyi misériák.)** Sajnos, de igaz, hogy még vannak mindig Tolnavarmegyében olyan falusi iskolák, melyekben a tanítást csak november közepe táján lehet megkezdeni, márciusban pedig már ismét kimaradnak a gyermekek, hogy libákat őrizhessenek a zöldelő gyepen. Dacára annak,

hogy a vallás és közoktatásügyi miniszter utasítására Tolnavarmegye közigazgatási bizottsága Tihanyi Domokos kir. tanfelügyelő előterjesztésére felszólította az iskolafentartó hatóságokat, hogy a tanköteleseket írják össze és a tanítást a rendes időben, szeptember hó első felében kezdjék meg, mégis akadnak községek, ahol a tanítást a tanítók nem kezdenek meg, mivel a szülők nem küldik gyermekeiket iskolába. Így most arról értesülünk, hogy Mőzsön ugyan keresztülvitték a tankötelesek összeírását, azonban a közel harmad-felsszáz gyermek közül csak 15 látogatja az iskolát.

— **(Szegárd szomorú helyzete.)** Aligha van tán az országban olyan város, a melynek lakosai oly hirtelen gyorsasággal elszegényedtek volna, mint Szegárd lakosai, a kiket a filloxera az elemi csapások a válság elé vittek. A szegénységet szomorúan bizonyítja az a tény, hogy mindig üres a községi pénztár, mivel az adófizetőknek nincs miből fizetni. Ezért azután a községi tisztviselők sokszor hónapokig sem kapnak fizetést, sőt még a szolgák is csak nehezen jutnak keservesen megszolgált bérökhöz. Ily súlyos körülmények között azután nem csekély elégedetlenséget szül az, hogy a községi pótdadó rohamosan emelkedik. Eddig azt hitték, hogy a községi pótdadó 42 százalékos, pedig most utólag értesülünk, hogy a m e n e d é k h á z a k fentartására is kivetnek 3 0/0-os pótdadót; továbbá ehhez járul

Az öreg ember jelentőségteljesen pillantott Nemes Ferencre, mintha mondaná: „hja! fontos ember az én sógorom!”

— Lásd, ezért nem jó gazdag embernek, népszerű embernek lenni. Még az idejével se rendelkezhetik szabadon. Legjobb az ilyen magamfajta szegény ördögnek, ha nincs is semmi, legalább szabad vagyok. Mert az agenskedés, utazás nem más, mint örökös szabadságolás, egy szóval pompás élet!

Jó kedvvel dörzsölgette a kezeit Argyeleán Mitru.

Liána, hogy végét szakítsa a szóradatnak, a mit az új vendég megindított, miközben ledobta magáról a poros köpenyt a puha szőnyegzetre, levetette magát egy fotelbe s pipát huzván elő zsebéből, rágyújtott egész otthonosan, — Liána, mondjuk, épen ez okból s ezt kérdezte:

— S mit izen Lazárovits? — azt, hogy jól mulass a bálban, a hová elkísérlek. A házra és cselédségre vigyázz. A mezei munkásokat majd körülnézem én, mielőtt elutazom. Azt is mondta, hogy meglehet, hogy kiutazik Németországba, a hol előnyös üzleteket köt majd úgy a társaság, mint a saját maga javára. S akkorra gondoskodik, hogy ne legyen felügyelő nélkül a gazdaság: mert akkor csak őszre vetődik haza. Hja, uram, bizony nem gondolnák sokan, milyen kincsbánya a tengerit evő hizott jószág, a mit az emberek elég hátátlanul, disznónak neveznek; ha arany nem volna még aranynak nevezve, ezt az állatot kellene annak nevezni.

Mosolygott és nagy szeméit nyiltan, őszinteséggel emelte a férfira.

Az menteni igyekezett a férjet.

— Még nem késő, asszonyom. Lazárovits ur minden bizonynyal hazajön. Nyilván azért nem ir, mert meg akarja kegyedet lepni.

Nemes Ferenc még mást is szeretett volna mondani, de nem akarta. Liánának is jól esett volna kipanaszolni magát, de nem mert.

Pedig már olyanok voltak, mint két jó barát.

Nemes Ferenc csaknem mindennapos volt a háznál. Természetesen mindig a bál ürügye alatt jött s úgy is viselkedett, hogy Liána sem gondolhatott másra.

Pedig szerette volna, ha más az ok. Ha a férfi csupán azért kereste volna fel, hogy őt magát lássa. A mint ő csakis azért várta mindig látogatását oly türelmetlenül.

Most már érezte, hogy érdekli Nemes Ferenc. Hogy boldog, ha közelében van, ha beszélhet vele, ha láthatja.

Ma se tudta, hogyan fejlődhetett az ismeretségük ennyire. Csak azt érezte, hogy az urára, Lazárovits Demeterre, soha sem tudna úgy nézni, mint erre a magas, erőstermetű fiatal emberre; hogy amast látni nem kívánja, míg ennek örül, ha jön az óra, mikor találkozik vele.

Bár még azzal nem volt tisztában, hogy ez a szerelem.

Csak annyit tudott, hogy nem esik jól neki, ha Nemes Ferenc mindig az az udvarias, bókoló ember, a ki legtöbbször: s szive hevesebben dobog, vére gyors

a császbér is, mely holdankint 1 frt. Így tehát a községi pótdadó oly terhet ró a községi adófizetők vállára, hogy azt ugyyszólván képtelenek lesznek elviselni.

— (Letűnt dicsőség.) Az emberek pár napig kíváncsian nézték az utcákon azokat az elkéseredett, de mégis büszke és jókedvű legényeket, akik nagyokat kurjongatva és karjaikkal hadonászva haladtak a kasszárnyák felé. Kíváncsian nézték, mert a naptár október 5-öt és 6-ot mutatott, pedig úgy tudta eddig mindenki, hogy október elseje az a nap, melyen ezek az ismert éneklő legények láthatók. Hja, megváltozott a régi rend és letűnt október elsejének dicsősége. Ezen túl ez a nap is csak olyan közönséges nap lesz, mint a többi és nem lesz többé a regruták napja. Mintegy két-három évóta ugyanis az ujoncokat nem október elsejére hívják be, hanem néhány nappal későbbre, mert a nagy gyakorlatok későn érnek véget és így elsején nem rukkolhatnak be az ujoncok. Minden jel arra mutat, hogy ezentúl állandóan így is marad a dolog és október elseje, melyet eddig úgy ismert az egész ország, mint a regruták napját s melyre sirva ébredt sok anya, ezentúl nem fog keserűséget okozni senkinek. Valamivel később vonultak be a regruták, az idén például október ötödikén. Az igaz, hogy ezt mindjárt észre kellett venni mindenkinek, mert az új katonák nagyon vigyáztak arra, hogy az egész város tudomást vegyen róluk. Énekeltek, kurjongattak, mintha otthon a faluban lakodalomra mennének, pe-

dig hejh! inkább sirni szerettek volna, mint énekelni. De énekeltek, hogy a cibil meg ne tudja, mennyire fáj nekik az otthontól való elválás. Természetes, hogy nem is heideritettek senkire, a ki nem katona és a rendőröknek ugyancsak sok dolguk volt, míg csendre tudták inteni a nagyonis lármás legénységet. A szigeti országuton három regruta haladt összefogóva és nagyokat kurjongatva. Utánok három kis fiu cipelt három kis fekete ládát, amely a katonának egyetlen butordarabja. A rendőr elébe állt a három regrutának:

— Csendesebben! csendesebben! Ne tessék az utcán botrányt rögtönözni.

A regruták egy pillanatra meghökkenve állottak mulatságuk e megzavarójával szemben, azután egyikük, a legmarkosabb, végignévezve a rendőrön, rákezdte a nótát a régi rikkantásáról s különösen hangsúlyozta benne azt, hogy:

— Nem parancsol nékem, nem parancsol nékem . . .

Hadd legyen meg az örömtük, hogy nem parancsol nekik senki. Ugy is elég korán meglátják, hogy nagyon is sokan parancsolnak nekik.

— (Kopár területek erdősitése.) A földmivelésügyi miniszter a közgazdasági érdekből beerdősitendő kopár területeknek a birtokosok részéről önként teljesítendő erdősitését előmozdítandó, intézkedett az iránt,

hogy szegényebb sorsú 114 község, volt urbéres közbirtokosság stb., a kopár területeknek f. év őszén teljesítendő erdősitéséhez szükséges csemetéket teljesen ingyen kapja az állami csemetekertekből; sőt kilátásba helyezte azt is, hogy az erdősitések kifogástalan teljesítése esetében a birtokosok az erdősitési költségek nagyságához képest állami segélyben fognak részesíttetni. Az erdősitések körül fölmerülő munkálatoknak szakértelemmel való és eredményhez vezető fogatosíthatása tekintetéből pedig fölhitva a m. kir. erdőtiszteket, hogy a munkálatoknál közreműködni igyekezzenek és a birtokosoknak megfelelő utbaigazítással és szaktanácsal szolgáljanak.

— (Szüzdohány története.) Biz' igaz az, hogy nem azért büntetik meg a tolvajt, mert lop, hanem azért, mert rajtakapják. Ez a közbeszéd változtatva és vonatkoztatva történelmünkre, úgy módosul, hogy szabad a szüzdohányt szivni, csak a többit meg ne találják: mert a rövid szárunak sohasem mondható, de a tisztesség határain túl nem hoeszu száru pipáját történelmi alakunknak még sohasem fordította ki a dohány milyen volta miatt a finánc, de azt már jó lélekkel tette, a mikor a pipadohány forrásának — mint a földrajzi kutató a csermely kibuggyanásának — tövét kitartóan szimatolta. E felfedezés a mily nagyfoku öröm a kutató fináncra, époly nagyfoku — de megfordított viszonyban — a pipaszár végén következő pipázóra. Pedig nem történik semm,

sabban lüktet, ha rajta felejt néha a szemeit, úgy mint akkor, első találkozásukkor tette.

Nemes Ferencnél pedig ez a dolog előre kitervelt hadi taktika volt.

A naiv, tudatlan kis asszonykát szoktalan új történet hősnőjévé szemelte ki.

Egy kétségen kívül érdekes történet hősnőjévé, a hol a szerelmes nő maga vesse magát a férfi karjaiba, ne az fusson utána.

Ugy is futott ő életében már elég nő után!

És ezért volt szigorúan tartózkodó és a végletekig udvarias. S ezért vette most is Lazárovits Demetert is a védelmébe.

De Liána fellobbant.

— Azt legalább megtehetné, hogy írna Jön-e haza vagy nem? Elmehetek-e nélküle a bába vagy nem? Hiszen írom neki, hogy nagyban készülök; hogy a falu felkért, csak nem maradhatunk el? Hanem — tudja mit — megteszem, hogy elmegyek nélküle. El én! Ugy sem léptem még át a parancsát soha életemben!

És szép fehér, halvány arcára kiült a dacolni akaró gyermekeség erős, haragos pírja s úgy nézett a férfira összeszorított ajkakkal, erős elhatározással.

Odakünn a majorház kövezett udvarán kocsizór és hallatszott.

Liána arcára egy pillanat alatt újra visszatért a halványosság. Sőt elsápadt, elfehéredett, mint a ki megijedt.

S meglepetve ugrott fel.

— Valaki érkezik.

S tétovázva tekintett Nemes Ferencre.

Az nyugodtan felelt:

— Talán épen Lazárovits ur.

A másik pillanatban feltárult a szalon ajtaja.

Valaki haragosan beszélt az ajtót nyitó inashoz:

— Nem kell, hogy bejelents tökfilkó. Csak nem kérek engedélyt, hogy bemehessek.

S ezzel egy utazóköpenybe burkolt, poros csizmájú öreg ember lépett be.

Minden teketória nélkül sietett Liánához, megölelte megcsókolta.

Liána elpirult, szerette volna, hogy nem látja Nemes Ferenc, hogy őt egy egyszerű vén ember rokonilag ölelgeti.

— Hogy vagy, hogy, Liána?! Isten bizony, hogy megasszonyosodtál. Lásd, mit nem tesz a jó és kényelmes élet! Nem baj az, ugye, ha az urad nincs is itthon néha néha; annál jobban esik, ha itthon van, ugye-e?!

A vén ember csak most vette észre Nemes Ferencet, ki félrehúzódott a családias jelenettől.

— Nemes Ferenc ur, Lárvai gróf titkára. A nagybácsikám Argyeleán Mitru.

Mutatta be egymásnak Liána a két férfit.

Argyeleán Mitru megrásta Nemes Ferenc kezét.

— Bizonyosan a főbálrendező, ugye-e? Igaz a', Liána, én tulajdonképp azért jöttem, hogy elkísérjelek abba a mulatságba Lazárovits helyett. Mert ő nem jön haza; most ülészenek a részvényesek, ő nélküle pedig bajosan mennének ott a dolgok.

s nagyon is udvarias formában kérdik, hogy hol tetszett venni azt a finomságot; ez aztán magyar fog (vagy legalább foghely) alá való; ugyan kérjük, nem méltóztatnék a becsületes eladót megnevezni, nekünk is volna szükségünk ilyen páratlanra. És mert az illető olyan irigy, hogy mást nem akar a jó dohány élvezetéhez juttatni, hát azok a fináncok elég toladók, hogy az igaz jószágot olyan előkelő és udvarias formában erőszakkal elvigyék. Aztán a mi már csakugyan nem járja, nem elégszenek meg a jutott ujjal, hanem a rajtakapott jó pipásnak az egész karját kivánták: a dohányhoz még 9 frt 50 krt. És e birság megfizetésével végződött ma be a szüzdohány-história.

— (A legújabb biztosítás.) A mióta az új világ élelmessége tért hódít a mi öreg földrésünkön és sippal, dobbal ütök a reklámot a legfurcsább vállalatok mellett, azóta új és új hajtásokkal gyarapodott a biztosítások ága. Azelőtt csak azt tudták az emberek, hogy életbiztosítást lehet kötni, meg hogy a takar...ányt lehet tűz és jég ellen „beaszekurálni“ és a becsületes vidéki gazdaember még ma is nagyon elcsudálkozónak, ha elmondanák neki, hogy ha utazik, a vasuti jegy árával egyszersmind életét is biztosította és ha utközben baleset éri, 500 kemény forintok ütök a markát. Mert ma már nem szokatlanok az ilyen kombinált jegyek és szép számmal vannak a biztosítások egyéb fajtái is. De az ó világ tultett lassan a tengerentuli földrészen. Amerika elbujhatik szégyenében, mert a legújabb biztosítási ág, mely ha nem is egészen tökéletes még, de mindenesetre eredeti, itt született meg Európában, a magyar fővárosban. Egy könyvomat ad hirt erről a korszakalkotó delogróli jelentvén a következőket:

Biztosítás a szekundák ellen. „Ifjukor“ címmel iskolai hetilap indult meg a fővárosban, mely kibocsátott felhívásában föl szólítja mindazokat a tanulókat, a kik tudományukat a szekundától féltik, hogy biztosítsák magukat a lap kiadóhivatalában a szekundák ellen. Biztosítási díj egész évre 6 frt félévre 3 frt. Tanügyi körök föl vannak háborodva a felhívás cinikus hangja miatt.

Ime ez a legújabb biztosítási ág. Az új hajtás nagyra nőhet és idővel nagy részvénytársaságok igazgatóinak dus osztalékot juttathat, de tökéletesíteni kell. Amilyen nagy minálunk a vállalkozási szellem, el lehetünk rá készülvé, hogy nemsokára az egyetlen is biztosításokat fognak kötni az alapvizsgák és a szigorlatok nem sikerülése ellen, a képviselőház folyosóin választások előtt élelmes ügynökök a mandátum elvesztése ellen való biztosításra fogják kapacitálni a honatyákat stb. Ekkor lesz csak tökéletes ez a biztosítás, de addig az „Ifjukor“ csak szerény uttörő, akinek sajnos, nem hisz senki.

— Budapesti levél. Tisztelt olvasóink bizonyára természetesnek fogják találni, hogy ezuttal az eszedéves kiállítás ismertetésével a nőket érdeklő leírását adjuk. — Az iparcsarnok 14. csoportjában Mme. Lebowitsch mellfűző különlegességek műtermének kiállítása, egyike azon kiváló izléssel és jó tapintattal bemutatott tárgyaknak, melyek tökéle-

tessége, alakjuk szépsége és kifogástalan gondos munkája a szemlélő előtt felismerhetővé válik, különösen a hölgyek előtt, kik e tekintetben természetes érzéssel bírnak. De nemcsak a szép feltételeinek, hanem az egészség követelményeinek is minden irányban való érvényesítése az anatómia szerinti testalkat megfigyelésével készített a legnagyobb kényelmet nyújtó mellfűzőknek az egyenetlenséget eltüntető művészete van itt bemutatva. — Első sorban említjük meg az amerikai rendszer szerint készült magas mellfűzőt, mely karcsu nőket szépen domborít minden kitömés nélkül, s ezen felül megakadályozza, hogy a ruha melle beessen. Ezzel ellentétben be van mutatva egy török helyből készült mellfűző testes hölgy részére, haskötővel egy darabból, mely elhízott nőknek hastartása által valódi jótétemenyül szolgál, mert a külön haskötőt feleslegessé teszi s a test ez által nem csak kisebb lesz, de felfelé is emeltetik. Egyetlen testalkatuk részére oly egyenesentartó fűző van bemutatva, mely minden kipárnázás nélkül az alakot egészen egyenesnek tünteti fel. A gyomorban szenvedőknek gummibetét folytán kinyuló szerkezettel oly mellfűző készült, mely a nyomástól teljesen védi, mert a fűző minden lélekzetvétel után enged. Azon hölgyek részére, kik a lovaglás vagy a turista sportnak hódolnak vagy utaznak, lovagló és turista mellfűzők titkos pénztartóval készültek, melyek viselése a legkellemebb. Menyasszony mellfűzők, estélyekre kiválóan alkalmasak; iskolás leánykák és fiúk egyenesentartó fűzők, az egészség követelményeinek figyelembe vételével készülnek és vannak bemutatva. — Mme. Lebowitsch mellfűző különlegességek műterme Budapest, váci-utca 7. sz. alatt van s a legmelegebben ajánlhatjuk t. hölgyeinknek, hogy mellfűző szükségleteik beszerzésére e hazai céghez forduljanak, hol bármilyen kívánt felvilágosítással is készségesen szolgálnak.

A közviszonyok hanyatlása, a gazdasági eredmények elégtelensége folytán, a vidéken sok esetben pénzzavarokba juttatják még a vagyonosabb osztálybelieket is, s megtörténik, hogy rövid időre készpénz szükségletüket beszerezni nem tudják, mert közelükben nincsen oly intézet, melyhez zavarukban röstelkedés nélkül fordulhatnak. Ez okból ajánljuk t. olvasóink figyelmébe a Budapest Terézvárosi Takarékpénztár és zálogkölcsönző intézetet mely a fővárosban mint a legelőnyösebben szolgáló zálogintézet van elismerve, és teljes megbízhatóságát Tolnay Lajos elnök és Benke Ferenc igazgató személye nyújtják. Ha tehát valakinek gyorsan van pénzre szüksége, küldjön ékszer, vagy bármily értékes szövetneműt a fentjelzett zálogintézetbe, egyszerűen a Terézvárosi Takarékpénztárnak Budapest cimeze, s a tárgy értékének megfelelő kölcsönt postafordultával megkapja s a kiváltást is ily uton eszközölheti, az intézet legdiskrétebb eljárása mellett.

A Budapestre utazó közönséget különösen figyelmeztetjük, hogy megérkezésükre a pályaudvaron hemzsegő egyének magánlakás kínálatától óvakodják, mert rendszerint tisztátalan és kényelmetlen lakásért oly árat fizetnek, hogy tisztességes szállodában is lehet ily árért szobát kapni. Legjobban ajánljuk a keleti pályaudvar közelében levő „Stefánia“ szállodát a Murányi-utca 53. sz. alatt, mely 200 személy befogadására kényelmesen van berendezve, tiszta új épületet, vannak szobái egy személyre 1 frt, két személyre két forintért, családoknak olcsó árért. Olcsó jó magyaros konyhája és tiszta italai vannak. A szállodából a városba a lövonatu vagy villamos vasuton olcsó árért lehet közlekedni, mind kettő közel van a szállodához. A vasutról vagy oda nem kell kocsit használni, oly közel esik a szállodához.

— Ajánljuk a hölgyközönség figyelmébe Kohn Katica helybeli divatárú cég üzletét. Nevezett a napokban érkezett vissza bécsi bevásárlásaiból, és oly nagy választéku, legújabb divatu Modell-gyűjteményt hozott magával, mely minden igényeket kielégít. A gazdag választéku gyűjtemény egész napot át megtekinthető.

A legújabb külföldi gyártmányu villamvilágítási cikkek, u. m. c-illárok, falikarok, álló és függőlámpák, szabadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönewald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Pécsi nemzeti színház.

Bérllet 5. sz.

7-ik előadás.

1896. október 9-én

PRYPÁL

a kotnyeles

Vigjáték: 5 felvonásban; írta John Foole. A szöveget fordította Csiky Géza.

Az előadás kezdete fel 8 órakor.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ Századvégi leányok. Prévost Marcelnek e nagy port felvert darabjával nyitotta meg tegnap színtársulatunk a premerek sorozatát meglehetősen telt ház előtt. Magáról a darabról nem sok dicséretet irhatunk, mert biz annak nagyon kevés a magja s ami van is benne, az is férges. Lapos cselekmény, spékelve néhány bonális frivolitással s beteges naturalizmussal, a melyből főtanulságul azt állítja a szerző a közönség elé, hogy nem is lehet jó feleség az olyan leányból, ki férje tűzhelyéhez nem hozza magával egypár szerelmi légyottnak az emléket, mert az okvetlenül utóbb fogja megcsalni a férjét. Ha nem is élvezetesség, de legalább tűrhetővé ezt a darabot legfőleg a kitűnő előadás tehetné, de a mi művészeink ebben a tekintetben is sok kívánni valót hagytak fenn, mert bizony az összjáték nem igen felelt meg annak a várakozásnak, a melyet társulatunk művészi erőt ismerve az előadáshoz fűzhetünk, ami különösen feltűnt a könnyed társalgási jelenetekben, a melyek bizony elég döcögösen mentek. A nagy Ilka Maud szerepében igen jól állta meg helyét, ott, hol hevesebb indulatokat kellett festeni, de hibája volt, hogy deklamált ott is, hol csak csevegni kellett volna, no meg küzdött a szerep nemtudás nehézségeivel is. Bodroghi Lina igen kedves Jacqueline volt a többször nyílt színen is megérdemelt tapsekok aratott természetes játékáért. Határozottan jók voltak Benkő Jolán De Ruvrené szerepében, Csiky László mint Maxim és Baghy Gyula mint Lestranges. Bihari Ákos Subersaux szerepében megmutatta, hogy a tavasz óta sokat tanult a szavalás terén, de azért még marad elég tanulni valója a játékok illetőleg. — Végezetül figyelmeztetnünk kell a rendezőseget, hogy azok a tulságosan hosszú felvonások, a minőkben tegnap is részünk volt, éppen nem alkalmasak a közönség színházlátogatási kedvének emelésére.

Törvényszék.

§ **Elsikkasztott ingók.** D o b o s Antal, kisköszegi lakos ellen a bezdáni takarékpénztár tavaly őszszel végrehajtást fogantatosított. Mire azonban árverésre került a dolog, a lefoglalt ingókból alig maradt valami, azokat a végrehajtást szenvedő mind eladogatván és árát elélvén. E miatt aztán feljelentette a Takarékpénztár sikkasztás miatt a ellene a bűnvizsgálat megtartván, vád alá is helyeztetett. A pécsi kir. törvényszék ma délelőtt tartotta meg a vádlott ellen a végtárgyalást, melyen a bizonyítás során annak bűnössége beigazolást is nyervén, a kir. törvényszék sikkasztás vétségében mondta ki bűnösnek s ezért három heti fogságra ítélte. Az elítélt belenyugodott az ítéletbe s azt vádhatóság is tudomásul vevén, jogerőssé vált s az elítélt nyomban át is adott a kir. ügyészségnek büntetése kitöltése végett.

§ **Jókedvű vádlott.** S z i l á g y i Antal, trinitási lakos, mielőtt hurokra nem került, K r e s s István, P e c k János, N e u g e b a u e r György és K o r n f e i n d Ferenc villányi lakosok kárára követett el lopásokat. E négyrendbeli lopással azonban nem érte be, hanem K á r o c s Károly siklósi lakosnál is szerencsét próbált. Itt azonban rajtavesztett s négyrendbeli lopás büntette s egyrendbeli lopás büntetének kísérlete miatt vád alá helyeztetvén, ügyében ma tartatott meg ellene a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél. A vádlott igen jókedvű volt, teljes bizalommal beszélgetett a bírákkal s egész otthonosan érezte magát a végtárgyalási teremben. Még az se vette el a kedvét, mikor a háromévi fegyházbüntetést kiszabó ítéletet felolvasták előtte.

— Megéri bis az! — szóló mosolyogva, bizonyára elkövetett csinyjeire gondolva és kijelentette, hogy nem óhajt az ítélet ellen felebbezni. S a kir. ügyész is tudomásul vevén az ítéletet, az jogerőssé vált s a jókedvű tolvaj átadatott az ügyészségnek büntetése kiállása végett, melyet a soproni fegyházban tölt ki.

TÁVIRATOK.

— **A nemzeti párt kiáltványa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt ma megjelent kiáltványában ragaszkodik az öt év előtti programjához, heves harcra szólítja az ellenzékét, mert a kormány oly többséget akar, amely megszavazza a kvóta-fölemelést.

— **Bánffy b. fél Wekerlétől.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hir szerint Bánffy b. megkínálta Wekerlét az újévvél fölállítandó közigazgatási bíróság elnökségével, amelyet már régebben Perczel Dezsőnek, a mostani belügyminiszternek szántak végkielégítésül. Állítólag Wekerle el is fogadta volna az ajánlatot, ami azonban még megerősítésre szorul.

— **A cár köszöntője bécsi világitásban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mértékadó bécsi körökben élénken kommentálják a cár párisi felkö-

szöntőjét, a melyben alliance-ról szó sincsen, csak union-ról; holott a diplomáciai nyelvben minden szónak megvan a maga fontossága. Egy másik hir szerint tegnap megkötötték Francia- és Oroszország között az írott szerződést.

— **A cári pár Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Theatre français“ tegnap esti előadásán, mikor a cári pár tíz óra 45 perckor megjelent a páholyban Faure-ral, ennek nejjével és leányával, a közönség felállott helyeiről és percekig tüntetett. A cár frakkban volt a becsületrend nagyszalagjával. A lelkesedés folyton fokozódott. Éjjel, midőn a cár kíséretével a Concorde-téren átkocsizott, valaki rakétát sütött el, a miből a merénylet hire futott szét.

— **Változás az angol politikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonban nagy szenzációt keltett, hogy Roseberry lord a keleti kérdés miatt lemondott a liberális-párt vezetéséről, különösen azért, mert Gladstone visszatért a pártba.

— **Váltóhamisító gyászos özvegy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szelessné ma a budapesti kir. törvényszék, a Jenő főherceg nevére hamisított 7500 frtos váltó miatt másfélévi börtönre ítélte, melyből hat hónapot kitöltöttek vesz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR*)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

H i r d e t é s e k.

Egy őzi öltöny 11 frt
a Zentler-féle ruharaktárban
Király-utca 1. sz. városházával szemben.

1266. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 17134. sz. végzése következtében C. Ullmann javára, Egedy Sándor ellen 983 frt 80 kr. s jár erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján felúlfoglalt és 948 frtra becsült szobabutororokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 23357 1896. számú végzése folytán 983 frt 80 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 25. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 61 frt 57 krban bíróilag már megálsapított költségek erejéig Görcsönyben 132. sz. a.leendő eszközlésére 1896. évi okt. hó 9. n. d. u. 1/4 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi szeptember hó 18. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

1230. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 19113. számú végzése következtében, Benyofszky Lajos javára, Egedy Sándor ellen 1122 forint 76 kr. s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 948 frtra becsült szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 22365 1896. számú végzése folytán 1122 frt 76 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 97 frt 29 krban bíróilag már megálsapított költségek erejéig Görcsönyben 132 leendő eszközlésére 1896. évi október hó 9-ik napjának délutáni 1/4 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi szept. hó 21. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.